

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce **Ing. T. G.**, v řízení zastoupeného Mgr. Jiřím Hartmannem, advokátem se sídlem Ostrava, Preslova 9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.7.2011 č.j. MSK 101575/2011, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 20.7.2011 č.j. MSK 101575/2011 a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 27.4.2011 č.j. SMO/262580/10/DSČ/JeřK se pro vady řízení **zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7.760,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Hartmanna, advokáta se sídlem Ostrava, Preslova 9.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 27.4.2011 č.j. SMO/262580/10/DSČ/JeřK, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání dopravního přestupku dne 20.9.2010.

Namítá, že v řízení vznesl dne 4.11.2010 námitku podjatosti vůči všem zaměstnancům správního orgánu I. stupně; rozhodnuto však bylo jen vůči oprávněné úřední osobě, a to zaměstnancem správního orgánu I. stupně (představeným oprávněné úřední osoby), vůči němuž však námitka směřovala též. Měly-li snad správní orgány za to, že námitka podjatosti trpí vadami, měly žalobce vyzvat k odstranění těchto vad, nikoli však vyhodnocovat námitku v rozporu s jejím obsahem.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby, přičemž odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce při jednání 4.11.2010 vznesl námitku podjatosti takto: *„vzhledem k tomu, že pan obviněný je úředníkem ÚMOb Moravská Ostrava a Přívoz a věc je řešena Odborem Dopravně správních činností MMO, tz. řízení o přestupku jednoho zaměstnance právnické osoby je rozhodování jiným zaměstnancem téže právnické osoby. Máme tedy za to, že všichni zaměstnanci MMO, tak i jednotlivých městských částí jsou z důvodu podjatosti vyloučeni ze všech úkonů řízení. Máme za to, že všichni zaměstnanci jsou vyloučeni i z rozhodování o této námitce“*. O této námitce (bez jakýchkoli dalších výzev či doplňování) rozhodl dne 19.11.2010 vedoucí odboru dopravně správní činností správního orgánu I. stupně tak, že z projednání a rozhodování věci nevyloučil Ing. K. J. (určenou oprávněnou úřední osobu). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání zamítnuté rozhodnutím žalovaného ze dne 10.1.2011. V něm žalovaný argumentuje, že účastník řízení může namítat podjatost jen konkrétní úřední osoby (zde Ing. K. J.). Proto takto byla jeho námitka vyhodnocena, ve zbytku se nejedná o námitku podjatosti, jakkoli je tak žalobcem označena. Podle žalovaného nelze pouze obecně namítat podjatost nekonkrétní úřední osoby předem (než tato do řízení fakticky zasáhne). Dále se v rozhodnutí věcně zabývá vznesenou námitkou podjatosti. Následně bylo přestupkové řízení dokončeno Ing. J. a završeno vydáním rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 27.4.2011. Proti němu podal žalobce odvolání (argumentačně totožné s žalobou) zamítnuté napadeným rozhodnutím žalovaného. V něm argumentuje žalovaný obdobně jako v rozhodnutí ze dne 10.1.2011.

Krajský soud konstatuje, že námitka podjatosti tak, jak byla vznesena, byla směřována vůči všem zaměstnancům správního orgánu I. stupně, a to evidentně včetně obslužného personálu (např. i uklízeček).

Podle § 14 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr. ř.“), účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen „představený“).

K argumentaci žalovaného, že správní řád výslovně upravuje podjatost toliko konkrétní úřední osoby, nikoli správního orgánu jako takového, nelze než poukázat na to, že žalobce v podaném odvolání vznesl námitku podjatosti nikoli správního orgánu jako takového, nýbrž všech jeho pracovníků.

Považoval-li správní orgán I. stupně vznesenou námitku podjatosti za neurčitou, bylo na něm poskytnout žalobci poučení o tom, jakým způsobem je zapotřebí námitku podjatosti uplatnit, neboť to správnímu orgánu ukládá ust. § 37 odst. 3 spr. ř., a pokusit se případné nedostatky podání obsahujícího námitku podjatosti odstranit. To však správní orgán I. stupně neučinil a přes vznesenou námitku podjatosti všech svých pracovníků bez dalšího o námitce rozhodl jen ve vztahu k Ing. J.

O námitce však rozhodoval zaměstnanec správního orgánu I. stupně, tedy ten, vůči němuž námitka směřovala též, a to za situace, kdy o jeho (ne)podjatosti dosud rozhodnuto nebylo. Postupoval tak v rozporu s § 14 odst. 3 spr. ř., podle kterého ten, vůči němuž je vznesena námitka podjatosti, provede pouze takové úkony, které nesnesou odkladu.

Správní orgán I. stupně tedy zatížil řízení vadou. Krajský soud proto zkoumal, zda – s ohledem na další okolnosti – byl žalobce zkrácen touto vadou řízení na svých právech, tzn. zda je tato vada způsobila přivodit nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Jakkoli již před dokončením přestupkového řízení byla otázka (ne)podjatosti vedoucího odboru i Ing. J. předmětem přezkumu žalovaným, bylo žalobci uskutečněným postupem upřeno právo opravného prostředku proti rozhodnutí žalovaného o (ne)vyloučení oprávněné úřední osoby.

Žalovanému lze přisvědčit v tom, že rozhodující je především (ne)podjatost oprávněné úřední osoby určené k projednání a rozhodnutí věci. O námitce proti podjatosti Ing. J. však v posuzovaném případě nemohl rozhodovat jeho přímý představený ani vedoucí správního orgánu I. stupně (§ 148 zákona o obcích), neboť vůči nim námitka směřovala též.

Takovou situaci zákon předvídá (nikoli vylučuje, jak dovozuje žalovaný) v § 131 odst. 4 spr. ř. Toto ustanovení však stanoví, že o námitce podjatosti (jako o důvodu k rozhodnutí o tzv. delegaci nutné) rozhodne správní orgán nadřízený

správnímu orgánu I. stupně. Krajský soud tedy uzavírá, že o vznesené námitce podjatosti – nebyly-li správním orgánem I. stupně shledány vady této námitky, což se však z jeho postupu nijak nepodává – měl podle § 131 odst. 4 spr. ř. v prvním stupni rozhodovat žalovaný (přičemž z důvodu hospodárnosti by bylo lze připustit možný postup – nemají vliv na zákonnost rozhodnutí – rozhodnout toliko o nevyloučení Ing. J., pokud by u něj důvody podjatosti nebyly shledány).

Proti rozhodnutí žalovaného by byl přípustný opravný prostředek (odvolání) k Ministerstvu vnitra jako ke správnímu orgánu nadřízenému žalovanému. O tento opravný prostředek byl žalobce v řízení zkrácen (jakkoli žalovaný se podjatostí pracovníků správního orgánu I. stupně zabýval, ovšem bez možnosti opravného prostředku proti jeho rozhodnutí). Žalobce tedy byl v řízení na svých právech zkrácen (§ 65 odst. 1 s.ř.s.).

Podle ustálené právní praxe (srov. např. návrh Nejvyššího správního soudu ze dne 8.10.2009 č.j. 1 Afs 7/2009-680, www.nssoud.cz), je pak mimo jakoukoliv pochybnost, že případná podjatost úředníka ve správním řízení může mít značné dopady na výsledek řízení a jeho zákonnost.

Krajský soud proto uzavírá, že řízení před správními orgány bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Proto krajský soud zrušil bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. napadené rozhodnutí a s ohledem na to, že se jedná o vadu v odvolacím řízení nereparovatelnou, i rozhodnutí správního orgánu I. stupně (§ 78 odst. 3 s.ř.s.). Současně podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		2.000,- Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování		
v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH /		
/ úkon při těchto poskytnutých		
úkonech právní služby:		
1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)	
2) sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.	4.200,- Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů		
advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH /		
/ úkon při úkonech právní pomoci	§ 13 odst. 3	
vypočtených pod písm. α)	vyhl. č. 177/1996 Sb.	600,- Kč
γ) DPH 20% z částek uvedených		
pod písm. α)-β)	§ 57 odst. 1 s.ř.s.	960,- Kč
Celkem		7.760,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb.,

občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 17. prosince 2012

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce